

Zákon ze dne 14. dubna 1920 o mimořádných opatřeních.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Za války nebo tehdy, nastanou-li uvnitř státu události, ohrožující zvýšenou měrou celistvost státu, jeho republikánskou formu, ústavu nebo veřejný klid a pořádek, mohou být podle tohoto zákona učiněna mimořádná opatření, obmezující nebo rušící dočasně svobody zaručené ústavní listinou v §§ 107, 112, 113 a 116 a zákonem o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního, a v souvislosti s nimi i jinaké opatření.

§ 2.

Mimořádná opatření tímto zákonem připuštěná mohou být nařízena nejdéle na dobu tří měsíců a pouze potud, pokud jsou nezbytně nutná k ochraně celistvosti státu, jeho republikánské formy, ústavy a k obnově veřejného klidu a pořádku.

§ 3.

K mimořádným opatřením jest třeba usnesení vlády, schváleného presidentem republiky.

§ 4.

Usnesení vlády, ve kterém dlužno přesně uvést, které odchylky od pravidelných předpisů a ve kterých místních a časových mezích se nařizují, vyhláší se ve formě vládního nařízení ve Sbírce zákonů a nařízení, v ústředním úředním listě a v úředním listě území, jehož se týče. Nařízení to musí být podepsáno presidentem republiky a nejméně dvěma třetinami členů vlády, počítaje v to předsedu vlády nebo jeho náměstka (zástupce).

§ 5.

Pokud se týče ústavního zákona o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního, jsou přípustny tyto výjimky:

1. Lhůta § 3 může být prodloužena na osm dní.

2. Státní úřad bezpečnostní může činiti opatření uvedené v § 4 i mimo případy v zákoně předepsané. Bylo-li takové opatření učiněno, budiž do osmi dnů proti postiženému zavedeno řádné řízení trestní; jinak opatření to pozbývá platnosti.

3. Propuštění na svobodu po složení jistoty podle § 5 může být vyloučeno, pokud jde o trestné činy jmenované v § 12 tohoto zákona.

§ 6.

Státní úřad bezpečnostní může za účelem trestního řízení pro trestné činy jmenované v § 12 kdykoliv i bez soudního rozkazu konati domovní prohlídky.

§ 7.

Státní úřad bezpečnostní může naříditi zabavování a otevírání dopisů bez soudcovského rozkazu.

§ 8.

Spolky a odbočky spolků — mimo spolky výdělečné — mohou být podrobeny zvláštnímu doзору úřednímu nebo zvláštním podmínkám; činnost jejich může být zastavena a zřízení nových spolků a odboček učiněno závislým na povolení příslušného úřadu.

§ 9.

Státní úřad bezpečnostní může zakázati konání schůzí na místech sloužících veřejné dopravě vůbec. Konání schůzí jiných může učiniti odvislým na úředním povolení; omezení toto netýká se schůzí voličů ode dne rozepsání do ukončení voleb.

§ 10.

Vydávání a rozšiřování časopisů může být omezeno, podrobeno zvláštním podmínkám, a v krajní nutnosti zastaveno, a provozování živností, jež vyrábějí a rozšiřují tiskopisy, může být podrobeno zvláštnímu doзору neb i zastaveno.

Časopisům periodickým může být uložena povinnost předkládati povinné výtisky ve lhůtě nejvýše dvou hodin před vydáním; pro jiné tiskopisy do šesti tiskových archů může tato lhůta být stanovena až na tři dny, pro tiskopisy obsáhlejší až na osm dní.

§ 11.

Vládou, po případě orgánem od vlády k tomu zmocněným mohou být vydány výjimečné předpisy o výrobě, proleži, chování a nošení zbraní a střeliva, o pasech a hlášení, o chování a shlukování na veřejných místech, jakož i o demonstrativních jednáních a používání odznaků.

§ 12.

Trestné činy uvedené v §§ 5 a 6 jsou jednak skutky proti tomuto zákonu, jednak skutky proti státu, proti veřejnému řádu a pokoji, nebezpečné násilí, vražda, zhárství, loupež a válečná lichva, jakož i napomáhání k těmto trestním činům, a to, dokud nebude budoucím sjednoceným zákonem trestním upravena skutková podstata těchto činů, podle §§ 58 až 62, 68 až 75, 76 až 94, 134 až 138, 166 až 169, 190 až 196 rakouského trestního zákona a podle §§ 127 až 138, 142 až 151, 152 až 162, 175, 176, 278 až 281, 288, 323 až 325, 330, 331, 344 až 349, 422 až 424, 428, 429 až 431, 434 až 436, 439, 441 uherského trestního zákona, §§ 2 až 13 uherského zák. čl. XL. z r. 1914 a §§ 2 až 5 a 7 až 12 zákona ze dne 17. října 1919, č. 568 Sb. z. a n.

§ 13.

Kdo poruší nařízení vydaná na základě tohoto zákona, může být politickým úřadem I. stolice (státním úřadem bezpečnostním, na území dříve uherském policejní administrativní vrchností) trestán — nelze-li užiti přísnějších ustanovení trestního zákona — pokutou do 10.000 Kč nebo vězením do jednoho měsíce nebo obojím.

§ 14.

Jakmile pomine nezbytná nutnost mimořádných opatření podle tohoto zákona přípustných, budež vládou ihned omezena neb úplně odvolána způsobem ustanoveným v § 4.

§ 15.

Vláda jest povinna nařízení vydaná na základě tohoto zákona předložiti nejpозději do 14 dnů Národnímu shromáždění nebo, nezasedá-li, stalému výboru podle § 54 ústavní listiny.

Odepře-li aspoň jedna sněmovna nebo nezasedá-li Národní shromáždění, stálý výbor podle § 54 ústavní listiny souhlas vydanému nařízení, pomíjí jeho platnost; rovněž platnost jeho pomíjí, neučiní-li Národní shromáždění nebo stálý výbor podle § 54 ústavní listiny do měsíce ode dne vyhlášení tohoto nařízení žádného usnesení.

§ 16.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede jej vláda.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Staněk v. r.

Dr. Hodža v. r.

Habrman v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Hampl v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Franke v. r.

Somntág v. r.,

Jako ministr financí a jako správce ministerstva pro zásobování lidu.

Dr. Winter v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Beneš v. r.

Prášek v. r.

Dr. Veselý v. r.

Čís. 301.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 26. dubna 1920

o nejvyšších cenách piva.

Na základě § 17 cis. nař. ze dne 24. března 1917, č. 131 ř. z., a zák. čl. LXIII. z r. 1912 a čl. L. z r. 1914 stanoví se tyto nejvyšší ceny piva pro tuzemskou spotřebu:

§ 1.

Ceny z pivovarů

v Čechách, na Moravě, ve Slezsku, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi:

Nejvyšší cena za 1 hl piva loko pivovar při prodeji do celého území Československé republiky nesmí přesahovati:

při pivu nejméně 6stupňovém (výčepním) K 112:—
při pivu nejméně 8stupňovém (ležáku) . K 144:—
při pivu nejméně 8stupňovém plzeňském K 152:—

A. Ceny při prodeji v drobném v Čechách, na Moravě a ve Slezsku:

§ 2.

Ve sklenicích za 1 litr:

I. piva nejméně 6stupňového (výčepního):

- a) v obvodu Velké Prahy, ve městech, v místech lázeňských a průmyslových, v restauracích sezonních a na nádražích ve výčepu a
- b) v místech a podnicích ostatních vůbec K 1:80;

II. piva nejméně 8stupňového neplzeňského (ležáku):

- a) v obvodu Velké Prahy, ve městech, v místech lázeňských a průmyslových, v restauracích sezonních a na nádražích ve výčepu a
- b) v místech a podnicích ostatních vůbec K 2:20;

III. piva plzeňského nejméně 8stupňového:

- a) v obvodu Velké Prahy, ve městech, v místech lázeňských a průmyslových, v restauracích sezonních a na nádražích ve výčepu a
- b) v místech a podnicích ostatních vůbec K 2:36.

V podnicích imenovaných pod písmenou a) mohou se tyto ceny zvýšiti o 20 hal. na 1 litru, podává-li se pivo v místnosti.

K těmto cenám (I.—III.) smí si hostinský připočísti:

1. Skutečně placené železniční dopravné za plné a vrácené prázdné sudy mezi nakládací stanicí pivovaru a vykládací stanicí hostinského.

Výlohy spojené s dopravou po ose připočítány býti nesmí.

2. Při odběru piva ze skladu přirážku skladníkovu do úhrnné výše 10 K za 1 hl. Dopravné po ose ani v tomto případě nesmí se připočítavati.

3. Onu část obecní nebo jiné pivní dávkou, která převyšuje 4 K a jest dělitelna dvěma.